

Biskoppens Besøg. Det skulde dog helst ske saaledes, at vi samtidig med Besøget fik Manden til at bosætte sig der.

Jeg er glad over det rummelige i det forelagte Lovforslag. Blandt andet er jeg glad over, at de indfødte Præster, som skulde ordinæres oppe paa Grønland, ikke have faaet det stillet som et uafviseligt Krav, at de skulde have fortsat deres Uddannelse hernede i København, thi naar der nu endelig oprettes et Præsteseminarium i Grønland, kan der jo være Grønlændere, som ere vel kvalificerede til at overtage Præsteembeder deroppe, men som paa Grund af mange forskellige Forhold ikke kunne rejse til København. Økonomiske Forhold, Familieforhold eller andre Aarsager kunne jo hindre det, Vejen er jo lang og afskærer dem saa at sige fuldstændig fra deres Hjem i den Tid, de ere hernede. Jeg er ydermere meget glad for det Hensyn, som er taget til det grønlandske Sprog. Det er et Hensyn, som jeg saa meget mere maa forstaa at sætte Pris paa, som der, da der i 1845 blev udarbejdet det første Lovforslag angaaende Skolevæsen paa Færøerne, ikke blev taget det allerringeste Hensyn til det færøiske Sprog, og Følgerne deraf ere ikke gode. Jeg er overbevist om, at hvis det første færøiske Skolelovforslag havde været bygget paa saa sundt et Grundlag, som dette Forslag her er, vilde baade Regering og Rigsdag have haft langt mere Fornøjelse af de Midler, som gennem lange Tider have været bevilgede til det færøiske Skolevæsen, end Tilfældet nu er.

Jeg skal hermed slutte. Jeg finder Lovforslaget aldeles fortrinligt og anbefaler det til hurtig Fremme i Tinget.

Knudsen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre), som aabnede denne Forhandling, nævnede de Forhandlinger, der for kort Tid siden have fundet Sted her i Tinget om de grønlandske Forhold, og betonedede, at dette Lovforslag kom i disse Forhandlingers Kølvan. Man tør vel ikke sige, at Lovforslaget er en direkte Følge af disse Forhandlinger, dertil har Tiden, som ligger imellem, været for kort, men man tør vel nok gaa ud fra, at de Forhandlinger, der bleve førte om de grønlandske Forhold, have bidraget til at fremskynde dette Lovforslag, ligesom jeg ogsaa mener, at den Omtale af grønlandske Forhold, der Tid efter anden har fundet Sted i Pressen og paa Rigsdagen, har bidraget til at henlede Regeringens Opmærksomhed paa Grønland

og til, at vi i dette Øjeblik staa med et Lovforslag i Haanden, der skal ordne Forholdene der. Jeg hilser dette Lovforslag med Glæde, fordi jeg haaber, at det er det første Skridt paa en Bane, der vil føre til en Forbedring af Grønlændernes Forhold.

Grundtanken i Lovforslaget er jo, som det allerede er fremhævet af den ærede første Taler under denne Forhandling, at man mere og mere søger at drage de indfødte Grønlændere ind i Styrelsen af deres Anliggender paa Kirkens og Skolens Omraader. Det er selvfølgelig en Bestemmelse, man maa paaskønne, og som ganske sikkert vil drage gode Følger efter sig. Jeg sympatiserer meget med den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Færøerne (Patursson) om, at vi bør søge at skaffe Grønlænderne et Organ, hvorigennem de selv ere i Stand til overfor Regering og Rigsdag at give deres Mening til Kende, saa at ikke alt skal gaa gennem de danske Embedsmænd, thi de Fremstillinger, man faar af dem, kunne ikke være saa paalidelige som de, man kan faa af Grønlænderne selv. Navnlig ved, at Grønlændernes Fremstillinger sættes ved Siden af de andre, vil man kunne faa det rette Blik paa Sagerne.

Ved Omtalen af det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke gaa meget i Detailerne, men kun nævne enkelte Ting. Det første, jeg vil omtale, er den kommende Lovs økonomiske Indflydelse. Under den Forhandling, vi havde her angaaende Grønland, tillod jeg mig — det blev ogsaa omtalt fra andre Sider — at paavise, at Grønlænderne maatte yde forholdsvis uhyre meget ud af deres Virksomhed til den danske Stat, nemlig gennem det store Overskud, som Handelen har bragt i de mange Aar, den har været drevet. Men jeg tillod mig tillige at pege paa, at disse fattige Grønlændere, som paa den Maade beskattedes saa overordentlig højt, ogsaa maatte yde til deres Kirke- og Skolevæsen, den grønlandske Mission. Der findes paa Finansloven under Indenrigsministeriets Budget, den grønlandske Handel, en Udgift paa 36,513 Kr., som er Handelens, det vil sige Grønlændernes Tilskud til Missionen, og Missionen omfatter jo baade Kirke- og Skolevæsenet. Den samlede Udgift udgør nu 129,400 Kr., deraf betaler Handelen 36,513 Kr., saa at Statskassens Tilskud bliver 92,907 Kr. Ihvorvel der ikke siges noget bestemt i den Henseende i Lovforslaget, bruger Lovforslaget dog stadig det Udtryk, at Udgiften affholdes af Statskas-